

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 8530 final, w sprawie AT.39914 – instrumenty pochodne na stopę procentową euro – (zwanej dalej „decyzją”) z dnia 7 grudnia 2016 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kary nałożonej na skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie wykazała, iż skarżący poprzez swoje zachowanie dążyli do manipulacji terminami EURIBOR lub EONIA (referencyjne stopy procentowe); materiał dowodowy wskazuje, że skarżący nie dążyli do celów antykonkurencyjnych w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE (zwanego dalej „art. 101”) oraz art. 53 ust. 1 porozumienia EOG.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ponadto bądź alternatywnie, Komisja dopuściła się błędu co do prawa stwierdzając, iż celem zarzucanej manipulacji terminami EURIBOR lub EONIA jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 101.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie stwierdza, a Komisja obecnie nie może zarzucić lub stwierdzić, jakiegokolwiek innego antykonkurencyjnego celu wobec skarżących niż manipulacja terminami EURIBOR lub EONIA.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że, alternatywnie, Komisja nie stwierdziła, iż skarżący uczestniczyli w jednolitym i ciągłym naruszeniu. W szczególności, zachowanie, które Komisja uznała za naruszające art. 101 nie służyło jednemu celowi; alternatywnie, skarżący nie byli świadomi stanowiącego naruszenie zachowania pozostałych stron i racjonalnie nie mogli go przewidzieć; alternatywnie skarżący poprzez swoje zachowanie nie zamierzali przyczynić się do wspólnego planu o antykonkurencyjnym celu.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła podstawowe zasady prawa Unii, dobrej administracji i domniemania niewinności, oraz prawa skarżących do obrony, przedwcześnie rozstrzygając sprawę na ich niekorzyść poprzez zastosowanie „hybrydowego” procesu rozstrzygania sporów, oraz poprzez przedwczesne osądy wyrażone przez komisarza Almunię.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że ponadto bądź alternatywnie, Komisja dopuściła się w wielu aspektach błędu obliczając grzywnę nałożoną na skarżących, zatem Trybunał powinien ją obniżyć. Komisja (a) powinna była zastosować w większym stopniu okoliczności łagodzące, a w mniejszym obciążające i „opłatę wstępną”, aby odzwierciedlić rolę skarżących – poboczną i odmienną od stwierdzonej przez Komisję; (b) nie zastosowała tej samej metody obliczania wartości sprzedaży dla każdej ze stron z tym skutkiem, że skarżący byli traktowani mniej korzystnie bez obiektywnego uzasadnienia; (c) powinna była bardziej obniżyć grzywnę w stosunku do wysokości wpływów gotówkowych skarżących, aby odzwierciedlić ich względną siłę ekonomiczną; oraz (d) nie powinna była włączyć wartości sprzedaży EONIA do obliczenia wartości sprzedaży.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2017 r. – BASF Grenzach/ECHA

(Sprawa T-125/17)

(2017/C 112/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaïm)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie żądania stwierdzenia nieważności za dopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) z dnia 19 grudnia 2016 r., w sprawie oceny substancji triclosan na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanej dalej „decyzją w sprawie triclosanu”) (sprawa A-018–2014), w zakresie w jakim izba odwoławcza oddaliła skargę administracyjną strony skarżącej, potwierdziła wyniki testów przeprowadzonych na szczurach i rybach oraz ocenę trwałości substancji uprzednio wymaganą przez ECHA i zdecydowała, że pozostałe informacje winny zostać dostarczone do dnia 28 grudnia 2018 r.;
- obciążenie ECHA kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych

- Strona skarżąca twierdzi, że izba odwoławcza naruszyła istotne wymogi proceduralne, redukując swą rolę do przeprowadzenia ograniczonej kontroli zgodności z prawem, zamiast przeprowadzenia pełnej kontroli administracyjnej decyzji w sprawie triclosanu. Strona skarżąca podnosi, że izba odwoławcza naruszyła dwa istotne wymogi proceduralne oddalając – bez rozważenia ich zasadności – liczne, przedstawione przez nią kluczowe argumenty i dowody naukowe. W opinii strony skarżącej izba odwoławcza nie tylko naruszyła w ten sposób ciężący na niej obowiązek przeprowadzenia kontroli administracyjnej, ale również naruszyła prawo strony skarżącej do obrony.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w związku z art. 13 TFUE, art. 25 ust. 1 i art. 47 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz utrwalonego orzecznictwa Sądu w dziedzinie kontroli sądowej i ciężaru dowodu

- Jeśli chodzi o testy przeprowadzone na szczurach, mimo że ECHA jak również izba odwoławcza uznały różnice pomiędzy układem wydzielania wewnętrznego tarczycy u ludzi i szczurów, to jednak w celu dokonania oceny potencjalnego oddziaływania triclosanu na tyroksynę u ludzi, oparły się one całkowicie na danych pochodzących z badań przeprowadzonych na szczurach (podczas gdy istniejące wyniki badań przeprowadzonych na ludziach wskazują na brak takiego oddziaływania). Zdaniem strony skarżącej, decyzja w sprawie triclosanu w konsekwencji i) nie uwzględniła wszystkich istotnych dostępnych informacji, ii) jest wewnętrznie sprzeczna, iii) opiera się na niespójnych dowodach, w związku z czym jest obarczona oczywistym błędem w ocenie konieczności przeprowadzenia testów na szczurach w odniesieniu do obawy o neurotoksyczne oddziaływanie triclosanu na ludzki rozwój. Strona skarżąca odnosząc się do wniosku o szkodliwym oddziaływanie triclosanu na rozrodczość, wynikającego z testów przeprowadzonych na szczurach, podnosi, że ECHA jak również izba odwoławcza, oparły się na niespójnych dowodach. W opinii strony skarżącej, ECHA jak również izba odwoławcza dopuściły się oczywistego błędu w ocenie uznając konieczność przeprowadzenia testu na szczurach w celu oceny szkodliwego oddziaływania triclosanu na rozrodczość. Zdaniem strony skarżącej test przeprowadzony na szczurach jest również w oczywisty sposób nieodpowiedni, ponieważ jego wyniki nie są mogą pomóc ECHA w wyjaśnieniu obaw o zaburzenia hormonalne, które miały występować u ludzi. Wreszcie strona skarżąca podnosi, że decyzja w sprawie triclosanu jest niezgodna z prawem, ponieważ izba odwoławcza potwierdziła wyniki testów przeprowadzonych na szczurach, nie badając czy zostały spełnione wszystkie wymogi wynikające z zasady proporcjonalności; w szczególności izba odwoławcza nie sprawdziła czy były dostępne mniej rygorystyczne środki wyjaśnienia obaw dotyczących rzekomych zaburzeń hormonalnych wywołanych przez triclosan.
- Strona skarżąca twierdzi w odniesieniu do testu przeprowadzonego na rybach, że i) izba odwoławcza nie zastosowała swych uprawnień dyskrecyjnych i nie określiła czy w oparciu o dostępne dowody naukowe istnieje „potencjalne ryzyko” uzasadniające konieczność przeprowadzenia dalszych testów; ii) ECHA (jak również) izba odwoławcza nie wykazały, że w oparciu o dostępne dowody naukowe istniało potencjalne ryzyko wystąpienia zaburzeń hormonalnych uzasadniające przeprowadzenie dalszych testów na rybach; iii) ECHA (jak również) izba odwoławcza przerzuciły ciężar dowodu i naruszyły art. 25 ust. 1) rozporządzenia nr 1907/2006 wymagając od strony skarżącej wykazania, iż ryzyko takie nie zachodzi.

- Strona skarżąca podnosi, odnosząc się do oceny trwałości substancji, że wymagając od niej przeprowadzenia oceny trwałości substancji w wodzie słodkiej i wodzie morskiej w celu wyjaśnienia potencjalnego ryzyka trwałości triclosanu w środowisku, ECHA i izba odwoławcza nie uwzględniły we właściwy sposób ciężaru dowodu na okoliczność trwałości triclosanu oraz wymogu uwzględnienia odpowiednich warunków środowiskowych zgodnie z załącznikiem XIII. Strona skarżąca podnosi następnie, że wymagając by przeprowadziła ona ocenę trwałości triclosanu w wodach pelagicznych (tj. w czystej wodzie, pozbawionej osadów), ECHA i izba odwoławcza nie przestrzegały kryterium jasno wynikającego z załącznika XIII do rozporządzenia nr 1907/2006, aby uwzględnić dowody, które odzwierciedlają „odpowiednie” warunki środowiskowe. Ponadto, jak twierdzi strona skarżąca, ani ECHA ani izba odwoławcza, uznając, że badanie symulacyjnych w celu odstąpienia winno odzwierciedlać odpowiednie warunki środowiskowe, nie przeprowadziły ekspertyzy w celu określenia właściwych warunków badania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 10 lutego 2017 r. – Tarmac Trading/Komisja

(Sprawa T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 3 lutego 2017 r. – Bank Saderat Iran/Rada

(Sprawa T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2017 r. – HP/Komisja i eu-LISA

(Sprawa T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C JO C 296 z 16.8.2016 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-26/16 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1 września 2016 r.).